

**COUNCIL OF
EUROPEAN DENTISTS**

LISTOPAD 2009

REZOLUCJA RADY EUROPEJSKICH LEKARZY DENTYSTÓW (CED)

Delegowanie tak – substytucja nie

(Lekarz dentysta jest podstawową osobą do kontaktu we wszelkich sprawach z zakresu zdrowia jamy ustnej)

WPROWADZENIE

Rada Europejskich Lekarzy Dentystów (CED) jest organizacją reprezentującą zawód lekarza dentysty w UE, reprezentując ponad 320,000 praktykujących lekarzy dentystów z 33 krajowych organizacji stomatologicznych. Założona w roku 1961, jako organ doradczy Komisji Europejskiej ds. dotyczących stomatologii CED promuje wysokie standardy ochrony zdrowia jamy ustnej oraz skutecznej, uwzględniającej bezpieczeństwo pacjenta, praktyki zawodowej w Europie.

OGÓLNE OBSZARY ODPOWIEDZIALNOŚCI

Stomatologia jest złożoną i bardzo wymagającą gałęzią medycyny, obejmującą profilaktykę, diagnostykę i leczenie chorób twardych i miękkich tkanek jamy ustnej oraz szczęki, wad i uszkodzeń zębów, jamy ustnej i szczęki, a także uzupełnianie brakujących zębów i przywracanie zdrowia jamy ustnej.

Taki system leczenia wymaga kompleksowej wiedzy medycznej i naukowej, która jest objęta programem kształcenia uniwersyteckiego lekarzy dentystów. Dyrektywa w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych stawia wymóg odbycia co najmniej pięcioletniego kształcenia uniwersyteckiego o szerokim zakresie, zanim lekarz dentysta uzyska kwalifikacje do samodzielnego wykonywania zawodu.

Oznacza to, że pełna odpowiedzialność za badanie, gromadzenie informacji o pacjencie, diagnozowanie, planowanie i prowadzenie leczenia w zakresie chorób zębów, jamy ustnej i szczęki należy wyłącznie do lekarza dentysty.

Jednakże Rada Europejskich Lekarzy Dentystów przyznaje, że może następować delegowanie niektórych niemedycznych zadań do wykonania przez odpowiednio wykwalifikowane osoby nie będące lekarzami dentystami. W państwach, w których

delegowanie jest dopuszczalne prawnie, musi się odbywać pod nadzorem lekarza dentystry.

W związku z tym CED:

- Potwierdza, że lekarz dentystry jest liderem zespołu stomatologicznego i wyłącznie do niego należą decyzje w zakresie diagnostyki i planowania leczenia
- Przeciwwstawia się wszelkim formom autonomicznego, niezależnego leczenia pacjentów przez osoby nie będące lekarzami dentystrami bez nadzoru wykwalifikowanego lekarza dentystry
- Ostrzega właściwe władze we wszystkich państwach o potencjalnych szkodliwych konsekwencjach dla zdrowia społeczeństwa, jeżeli osobom nie będącymi lekarzami dentystrami zostanie przyznane prawo do niezależnego leczenia pacjentów
- Sprzeciwia się wszelkiego rodzaju kształceniu przed i podyplomowemu prowadzącemu do uzyskania przez osoby nie będące lekarzami dentystrami statusu częściowego świadczeniodawcy w zakresie stomatologii, z prawem samodzielnego wykonywania niektórych czynności w dziedzinie stomatologii.

STOSUNKI W PRACY

Mając na celu zapewnienie możliwie najlepszej opieki stomatologicznej, leczenie stomatologiczne zwykle wymaga współpracy pomiędzy lekarzem dentystrą a odpowiednio wykwalifikowanym personelem pomocniczym. Lekarz dentystry powinien więc podejmować ciągłe starania w celu rozwijania i utrzymywania jak najlepszych stosunków roboczych.

Taka współpraca jest absolutnie niezbędna i jest elementem codziennej praktyki.

Przy delegowaniu czynności stomatologicznych, stosuje się następujące zasady:

- Delegowana czynność nie jest czynnością wymagającą ścisłego i osobistego zaangażowania lekarza dentystry i jest wykonywana wyłącznie w siedzibie praktyki lekarsko-dentystycznej
- Osoba nie będąca lekarzem dentystrą jest pod wszelkimi względami wykwalifikowana do wykonania danej czynności
- Lekarz dentystry przedstawia instrukcje dotyczące wykonywanych zadań (wskazówki)
- Lekarz dentystry nadzoruje i monitoruje wykonywanie zadań (nadzór)
- Pacjent jest świadomy, że wykonanie czynności została delegowane osobie nie będącej lekarzem dentystrą
- Lekarz dentystry jest odpowiedzialny osobiście i prawnie za delegowane czynności, w takim samym stopniu jak przy osobistym wykonywaniu czynności (odpowiedzialność)

Wszystkie powyższe zasady muszą być zgodne z przepisami prawnymi poszczególnych państw członkowskich Unii Europejskiej.

Przyjęto jednogłośnie na posiedzeniu plenarnym Rady Europejskich Lekarzy Dentystów w Brukseli w dniu 20 listopada 2009 r.